

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **G-DATA servis, spol. s r.o.**, se sídlem Praha 5, Geologická 2, IČ: 610 63 398, zast. JUDr. Pavlem Cibulkou, advokátem, AK CIBULKA, BÁRTOVÁ & partner, se sídlem Žatec, Mostecká 2580, pobočka Praha 5, Geologická 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 21.7.2010, č.j.: 3476/10-1700-108609

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 21.7.2010, č.j.: 3476/10-1700-108609 s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Pavla Cibulky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 52.500,- Kč vydanému Finančním úřadem pro Prahu 5 dne 13.1.2010 pod č.j. 9833/10/0059809379.

V odůvodnění odvolací orgán uvedl, že žalobci byla v rámci programu DESING poskytnuta v roce 2006 rozhodnutím č. 2006/135 neinvestiční dotace ze státního rozpočtu ve

výši 52.500,- Kč. Prostředky byly poskytnuty na realizaci projektu Designérské poradenské služby na vytvoření autorského díla: Design grafický.

Finanční úřad pro Prahu 5 provedl dne 10.9.2009 daňovou kontrolu podle § 16 zákona č. 337/1992 Sb. za účelem zjištění, zda nevznikla odvodová povinnost za porušení rozpočtové kázně. Na základě skutečností uvedených ve zprávě o kontrole č.j. 392095/09/005980109379 vydal platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 52.500,- Kč. Svůj závěr o porušení rozpočtové kázně podle odvolacího orgánu učinil správce daně na základě zjištění, že žalobce porušil část I. písm. B. bod 6 a část II. bod 3 podmínek poskytnutí dotace ze státního rozpočtu programu DESIGN schváleného UV č. 1159 ze dne 24.11.2004 (dále jen „podmínky“) tím, že za období roku 2008 nepředložil poskytovateli podpory monitorovací zprávu do 31.1.2009. Odvolací orgán dále pak konstatoval námitky žalobce uvedené v jeho odvolání proti platebnímu výměru. Po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v rozsahu požadovaném v odvolání dospěl odvolací orgán k závěru, že odvolání není opodstatněné.

Odvolací orgán také v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že povinnost předkládat poskytovateli podpory po ukončení projektu jednou ročně monitorovací zprávu, stanovená v části I. písm. B. bod 6 podmínek, které jsou nedílnou součástí rozhodnutí o poskytnutí, není vázána na typ designu, na nějž byla dotace poskytnuta. V části II. (body 1, 2, 3) jsou nastaveny odlišné podmínky pro příjemce dotace na výrobní design, které se týkají sledování a vykazování monitorovacích ukazatelů, které jsou tito příjemci povinni provádět. Je zde též uvedeno, že příjemci, jejichž projekt se týká interiérového designu provádějí vyhodnocení individuálně-tedy nikoli formou monitorovacích ukazatelů. Podle odvolacího orgánu pak ze skutečnosti, že příjemce dotace na grafický design nemá povinnost sledovat a předkládat hodnoty monitorovacích ukazatelů, nelze vyvodit, že se ho netýká povinnost předkládat po dobu dvou let roční monitorovací zprávu s vyhodnocením přínosu projektu, jak je uvedeno v části I. písm. B. bod 6 podmínek.

Závěry týkající se porušení rozpočtové kázně uvedené v kontrolní zprávě podle odvolacího orgánu vycházejí z porušení povinností části II. bod 3 podmínek, kde je uvedeno, že příjemce podpory předloží poskytovateli podpory vyhodnocení efektivnosti vynaložených prostředků poskytnuté dotace za období roku 2007 do 31.1.2008 a za období roku 2008 do 31.1.2009. Dále je podle odvolacího orgánu v tomto bodě mj. uvedeno, že pokud se projekt týká interiérového designu, grafického designu, designu internetové prezentace, multimédií a propagace designu nejsou monitorovací ukazatele stanoveny a vyhodnocení přínosu projektů provádí příjemce dotace individuálně po skončení realizace autorského díla. Nesplnění této podmínky je uvedeno v bodě III. shrnutí výsledků kontroly v kontrolní zprávě vydané finančním úřadem. Odvolací orgán pak odkázal na část III. písm. A. bod 3 podmínek.

Odvolací orgán rovněž upozornil na skutečnost, že kontrolou bylo zjištěno, že žalobce tuto povinnost řádně splnil pouze v prvním roce po poskytnutí dotace (hodnocení projektu za rok 2007), v roce následujícím, tedy hodnocení přínosu projektu za rok 2008, které mělo být zasláno do 31.1.2009, však povinnost splněna nebyla. Tím se žalobce dopustil podle odvolacího orgánu neoprávněného použití prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu ve smyslu ust. § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb. Odvolací orgán odkázal na ust. § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., podle kterého je neoprávněné použití finančních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu porušením rozpočtové kázně. Podle ust. § 44a odst. 3 zákona č. 218/2000 Sb. je pak fyzická nebo právnická osoba jiná než stát, která porušila rozpočtovou kázeň povinna provést prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu odvod za porušení rozpočtové kázně.

V rámci odvolacího řízení odvolací orgán nezjistil rozpor napadeného platebního výměru s příslušnými právními předpisy či skutkovým stavem, ani neshledal nesprávnost nebo nezákonnost napadeného platebního výměru.

Žalobce v žalobě namítal, že oba správní orgány nesprávně vyhodnotily a nesprávně posoudily podmínky a z toho vyvodily nesprávné závěry, čímž byl žalobce zkrácen na svých právech.

Z podmínek podle žalobce vyplývá, že v uvedené věci se jednalo o dotaci poskytnutou z programu DESIGN, která je blíže specifikovaná v čl. 4 písm. c) Programu podpory designu pro malé a střední podniky (ve znění platném od 1.1.2005), jako : „grafický design, design internetové prezentace, multimédia“. Tímto způsobem označená a specifikovaná forma dotace podle žalobce explicitně vyplývá z předložených důkazů a to z žádosti o dotaci ze dne 14.11.2006, ze smlouvy o vytvoření autorského díla ze dne 1.8.2006 a z předávacího protokolu ze dne 1.9.2006. Ve všech těchto dokumentech je podle žalobce výslovně uváděno, že se jedná o internetovou prezentaci.

Z ustanovení „Podmínek“, konkrétně z části II. bod 3, označené jako specifické podmínky projektu podle žalobce vyplývá, že příjemce podpory měl předložit poskytovateli podpory vyhodnocení efektivnosti vynaložených prostředků poskytnuté dotace za období roku 2007 do 31.1.2008 a za období roku 2008 do 31.1.2009. Dále se uvádí, že týká-li se projekt mimo jiné i internetové prezentace, nejsou monitorovací ukazatele stanoveny a vyhodnocení přínosu projektů provádí příjemce dotace individuálně po dokončení realizace autorského díla. Podle žalobce tato formulace představuje jednoznačně výjimku z předchozích ustanovení této části „Podmínek“ upravujících vyhodnocování přínosu konkrétního projektu. Podle žalobce tedy příjemce dotace, která se týkala internetové prezentace, nemá povinnost předkládat poskytovateli podpory vyhodnocení v časových termínech tak, jak jsou upraveny v předchozích ustanoveních „Podmínek“, ale vyhodnocení přínosu projektu provádí příjemce dotace individuálně po dokončení realizace autorského díla.

Podle žalobce část I. písm. B. bod 6 podmínek je označena jako „Obecné podmínky poskytnutí dotace“. Žalobce však vycházel z povinností uložených mu v části II., tj. „Specifických podmínek projektu“. Žalobce poukázal na obecně zvolené formulace v ust. části I. „Obecných podmínek poskytnutí dotace“ písm. B. bod 6 podmínek, kde je v první větě použit výraz „poskytovat“ údaje, tj. nikoli je předkládat. Současně je v první větě výslovně zdůrazněno poskytovat ukazatele uvedené v části II. podmínek. Ve větě druhé téhož bodu 6 je již podle žalobce pojem „předkládat“, avšak zcela zde chybí úprava o obsahu monitorovací zprávy, to podle žalobce znamená, že zde není výslovně uvedeno, co má být hodnoceno. Tyto formulační detaily pouze svědčí a podtrhují podle žalobce obecnost úpravy v I. části podmínek s tím, že blíže jsou podmínky upraveny pro jednotlivé druhy podpory v části II., tj. „Specifických podmínkách projektu“.

Oba správní orgány podle žalobce nesprávně posoudily a vyložily ustanovení části III. písm. A „Odstoupení od projektu a sankce“ bodu 3 podmínek, když ve zprávě o daňové kontrole v bodě III. „Shrnutí výsledků kontroly“ se uvádí, že porušení části II. bodu 3 podmínek je porušením rozpočtové kázně. Za porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 zákona č. 218/2000 Sb. je podle žalobce při podrobné analýze ust. bodu 3 písm. A. části III. podmínek považováno toliko nesplnění povinností taxativně uvedených, tj. konkrétně povinností uvedených v části I. A pod bodem 3, dále v části I. B. pod body 8, 10, 12, 13, 16 a v části II. podmínek. Žalobce má za to, že odkaz na část I. B. bod 6 výslovně uveden není, tudíž nesplněním tohoto bodu nelze vyvozovat závěr, že došlo k porušení rozpočtové kázně a nelze odvozovat ani sankci v podobě odvodu do státního rozpočtu.

Další zásadní věc podle žalobce, kterou oba správní orgány pominuly, je okolnost, že Design centrum České republiky se sídlem v Brně, IČ 13693972, jako organizační složka státu zanikla ke dni 31.12.2007.

Žalobce v žalobě také tvrdil, že se nedopustil porušení povinností tak, jak je uvedeno ve zprávě o daňové kontrole. Naopak uvedl, že tato zpráva a na ni navazující napadený

platební výměr jsou vydány v rozporu s pravidly, která pro poskytnutí dotace ze státního rozpočtu programu DESIGN 2006/139 ze dne 4.12.2006 byla vydána.

Žalobce namítal, že se správní orgán I. stupně ve svém sdělení ze dne 17.12.2009 nevypořádal s tvrzeními, námitkami a argumenty, které žalobce uvedl ve svém písemném vyjádření ze dne 30.11.2009. Žalobce jako důkaz navrhoval, aby správní orgán I. stupně relevantním důkazem doložil, že byl žalobce vyzýván Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR formou e-mailu k podání monitorovací zprávy za rok 2008. Správní orgán I. stupně to však neučinil.

Žalobce v souvislosti s podávanou žalobou poukázal na rozhodnutí Ministerstva financí čj. 43/13 270/2010-434 ze dne 10.5.2010.

Ve vyjádření k žalobě odvolací orgán mimo jiné uvedl, že žalobní námitky žalobce se shodují s námitkami žalobce podanými v jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Odvolací orgán se pak s nimi již vyrovnal ve svém žalobou napadeném rozhodnutí a tudíž nemá důvod na jejich odmítnutí cokoliv měnit.

Odvolací orgán rovněž odmítl námitku, že při posuzování věci pominul skutečnost, že Design centrum ČR se sídlem v Brně zaniklo ke dni 31.12.2007. Odvolací orgán obdržel dne 25.1.2010 a 8.2.2010 od Ministerstva průmyslu a obchodu kopie dopisů, ze kterých je patrné, že žalobce byl ministerstvem informován o svých povinnostech souvisejících s plněním podmínek a zejména s povinností předložit monitorovací zprávu i za rok 2008.

Ohledně námitky, že společnosti PRO-6, spol. s r.o. byl prominut na základě rozhodnutí Ministerstva financí vyměřený odvod vč. penále uložený za stejné pochybení, odvolací orgán konstatoval, že akt prominutí podle § 44a odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb. je aktem milosti z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo financí při posuzování žádosti o prominutí odvodu tedy přihlíží k jiným kritériím než finanční úřad při kontrole příjemců dotací. Splnit podmínky poskytnuté dotace podle odvolacího orgánu ukládá zákon a v okamžiku jejich nesplnění žalobcem došlo k porušení rozpočtové kázně a vznikla odvodová povinnost. Odvolací orgán měl za to, že nesplněním podmínky týkající se předložení hodnocení přínosu za rok 2008, které mělo být zasláno do 31.1.2009, se žalobce dopustil neoprávněného použití prostředků poskytovaných ze státního rozpočtu ve smyslu ust. § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb.

Navrhl žalobu zamítnout.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., dále jen „s.ř.s.“). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Správní spis pak obsahuje mimo jiné dopis žalobce ze dne 17.7.2006 adresovaný Design centru ČR, odpověď Design centra ČR žalobci ze dne 2.8.2006, žádost žalobce o dotaci ze dne 14.11.2006, rozhodnutí o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu ze dne 12.12.2006, podmínky pro poskytnutí dotace ze státního rozpočtu opatřené souhlasem žalobce ze dne 30.8.2006, dopis Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 25.6.2009 adresovaný Finančnímu úřadu pro Prahu 5 ve věci oznámení o porušení rozpočtové kázně, oznámení Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 14.8.2009 o zahájení kontroly čerpání prostředků ze státního rozpočtu ČR, protokol Finančního úřadu pro Prahu 5 o ústním jednání ze dne 10.9.2009 – zahájení kontroly použití prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu ČR za účelem zjištění zda nevznikla odvodová povinnost za porušení rozpočtové kázně, zpráva o

daňové kontrole Finančního úřadu pro Prahu 5 č.j. 392095/09/005980109379, protokol o ústním jednání Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 18.11.2009-projednání zprávy o daňové kontrole č.j. 392095/09/005980109379, vyjádření žalobce ze dne 30.11.2009, sdělení Finančního úřadu pro Prahu 5 žalobci ze dne 17.12.2009, platební výměr č. 6/2010 na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 13.1.2010 č.j. 9833/10/0059809379, odvolání žalobce ze dne 8.2.2010 proti platebnímu výměru č. 6/2010 a žalobou napadené rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 21.7.2010 č.j. 3476/10-1700-108609. Ve správním spise se rovněž nacházejí sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu ve věci plnění monitorovacích údajů v rámci programu design pro malé a střední podnikatele ze dne 19.1.2010 a ze dne 3.2.2010.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

V daném případě byla žalobci na základě jeho žádosti ze dne 14.11.2006 v rámci programu DESIGN poskytnuta v roce 2006 rozhodnutím Design centra České republiky o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu programu DESIGN schváleného UV č. 1159 ze dne 24.11.2004 č. 2006/135 ze dne 12.12.2006 dotace ve výši 52.500,- Kč. Z předmětného rozhodnutí je pak zřejmé, že účelem podpory jsou designérské poradenské služby na vytvoření autorského díla: Design grafický. Daňovou kontrolou Finanční úřad pro Prahu 5 zjistil, že žalobce porušil rozpočtovou kázeň, když za období roku 2008 nepředložil poskytovateli podpory monitorovací zprávu do 31.1.2009. Finanční úřad pro Prahu 8 proto vydal dne 13.1.2010 platební výměr č. 6/2010 na odvod za porušení rozpočtové kázně č.j. 9833/10/0059809379. Žalobce proti tomuto platebnímu výměru podal odvolání, které bylo žalobou napadeným rozhodnutím Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu zamítnuto.

Povinnost předkládat poskytovateli podpory po ukončení projektu jednou ročně monitorovací zprávu vyplývá z tzv. „PODMÍNEK“, které jsou nedílnou součástí rozhodnutí o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu programu DESIGN schváleného UV č. 1159 ze dne 24.11.2004 č. 2006/135. V části I. písm. B bodu 6 předmětných PODMÍNEK je uvedeno, že příjemce dotace je povinen poskytovateli podpory poskytovat údaje nezbytné pro výpočet hodnot a monitorovacích ukazatelů uvedených v části II. těchto PODMÍNEK. Předkládat poskytovateli podpory po ukončení projektu jednou ročně monitorovací zprávu, a to za období dvou let následujících po roce, v němž došlo k vyplacení dotace. Tyto zprávy předkládá příjemce dotace vždy do 31. ledna roku následujícího. Tato povinnost pak vyplývá i z části II. bodu 3. Z předmětných PODMÍNEK je pak zřejmé (část I. bod 1), že monitorovací zprávu byl žalobce povinen předkládat poskytovateli podpory, kterým bylo Design centrum České republiky.

Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány ve svých rozhodnutích zcela pominuly skutečnost, že Design centrum České republiky, se sídlem v Brně, IČ 13693972 jako organizační složka státu zanikla ke dni 31.12.2007. Tuto námitku považuje soud za relevantní. V odůvodnění rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu sice uvedlo, že: „Skutečnost, že organizační složka státu Design centrum České republiky se sídlem v Brně zanikla ke dni 31.12.2007, byla pro odvolatele již jen dalším důkazem, že si své povinnosti z uvedeného programu řádně splnil.“ Tato věta téměř doslova pak byla žalobcem uvedena v jeho odvolání ze dne 8.2.2010 proti předmětnému platebnímu výměru č. 6/2010. Odvolací orgán nicméně v dalším se o skutečnosti, že poskytovatel dotace zanikl, nezmínil, a až teprve ve vyjádření k žalobě uvedl, že obdržel dne 25.1.2010 a 8.2.2010 od Ministerstva průmyslu a obchodu kopie dopisů, ze kterých je patrné, že žalobce byl ministerstvem informován o svých povinnostech souvisejících s plněním „PODMÍNEK“ a zejména s povinností předložit

monitorovací zprávu i za rok 2008. Vypořádání se s námitkou až ve vyjádření k žalobě podle konstantní judikatury správních soudů nestačí k odstranění nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. To, že odvolací orgán na předmětnou námitku v odůvodnění svého rozhodnutí nijak nereagoval, činí rozhodnutí nepřezkoumatelným z nedostatku důvodů.

Soud pak ještě k předmětným dopisům Ministerstva průmyslu a obchodu, které jsou založeny ve správním spise, konstatuje, že z nich není vůbec zřejmé, že by byly adresované žalobci, nebo že by je snad žalobce obdržel. Ani v předmětných „PODMÍNKÁCH“ tato situace (kdy dojde k zániku poskytovatele dotace) není nijak řešena.

Městský soud v Praze vzhledem ke shora uvedenému bez nařízení jednání zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. srpna 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona štěpinová